

[Hans Thyge Jacobsen.]

alle Indvendinger sammen, før der kom et generelt Svar, at han var saa fornem. Men jeg glæder mig over, at der endnu er fri Adgang til denne Talerstol, trods al Fornemhed. Den højtærede Undervisningsminister gentog her Motiveringen for sit Forslag. Det kan jeg naturligvis ikke have noget imod. Det er rigtigt, at naar man opretholder Seminarier eller bygger flere, koster det noget; men det koster da saa sandelig ogsaa noget at have Ungdommen gaaende med Arbejdsløshedsunderstøttelse uden at faa Adgang til Uddannelse. Det koster for det første Penge, kontante Menneskepenge, men ogsaa Tab af helt anden Karakter, som den højtærede Minister ved saa god Besked med. Det maa være at foretrække i Tider som disse, at den største mulige Del af den Ungdom, der har Uddannelsesalderen, holdes paa Uddannelsesanstalter, fremfor at de skal gaa ledige paa Gader og Stræder og faa Arbejdsløshedsunderstøttelse eller Kommunehjælp. Saa siger den højtærede Undervisningsminister, at naar de har endt deres Uddannelse, er der ikke Plads til dem i Skolens Tjeneste. Dertil vil jeg for det første sige, at endnu har dog Arbejdsløsheden inden for de seminarieuddannedes Kreds ikke været saa katastrofal stor. (Afbrydelse). Nej, der har været 1 300 arbejdsløse seminarieuddannede Personer, og for Skolefolk er det i høj Grad ønskeligt, at man har et Udvalg at gøre, naar man skal have sine Lærerembeder besat. Men dernæst vil jeg sige til den højtærede Undervisningsminister, at han skulde langt hellere kile paa med sit Forslag om det ottende Skoleaar. Den højtærede Minister ved, at det har Sympati for sig i vide Kredse her paa Rigsdagen, ogsaa inden for mit Parti. Den højtærede Minister skulde hellere gaa den Vej i Stedet for at indskrænke Adgangen for de arbejdssøgende unge.

Søren P. Larsen: Jeg vil vende tilbage til det Lovforslag, vi behandler. Det forekommer mig, at man har fjernet sig ikke saa lidt fra det, som Lovforslaget indeholder. Man hører undertiden ude i Befolkningen Ønsker om, at det var muligt at faa Rigsdagens Forhandlinger rundkastet igennem Radiofonien, saa man kunde faa et virkelig sandt Billede af Partiernes Stilling til de forskellige Forslag. Jeg kunde have ønsket, at denne Forhandling, som vi her har haft, og ikke mindst det Bidrag, som er givet fra en enkelt Side, kunde være blevet rundkastet, saa at det paagældende Partis Vælgere havde haft Lejlighed til at gøre

sig bekendt med de Bidrag til den saglige Forhandling, som 3—4 Medlemmer inden for Det konservative Folkeparti har fundet Anledning til at give.

Man hører jævnlig i Befolkningen dette Spørgsmaal: Hvor kan det være, at undertiden tre Partier gennemfører Lovforslag, medens de Konservative holder sig udenfor? Jeg har sagt da, som jeg vil sige ved denne Lejlighed, at der er Partier, som kun har rent taktiske Manøvrer som Maal for deres Bestræbelser. De søger til de enkelte Sager at tage en Stilling, som de mener kan bruges i Agitationens Tjeneste. Jeg har i mit første Indlæg sagt, hvordan Forhandlingen har artet sig, da vi har drøftet dette saglige Spørgsmaal, og jeg vil paa det bestemteste tilbagevise det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersens Udtalelser om, at man vel skulde vogte sig for at forhandle med Venstre.

Vi har søgt paa mange Maader at komme i Forbindelse for at naa det Maal, som vi stilede efter, en Nedlæggelse af visse Seminarier, en Besparelse paa det økonomiske Omraade. Men efter den Tale, det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen holdt, forstaar jeg, at Partiet maa have visse Vanskeligheder ved at drøfte denne Sag; for jeg kan ikke forstaa det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen paa anden Maade, end at han mener, at vi skal beholde samtlige de Institutioner, der forefindes, og jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis det ærede Medlem havde haft Magt dertil, vilde han sige, at vi ogsaa maa udvide Antallet af Lærestalter, Universitetet o. s. v. Det vanskeliggør ganske givet de Forhandlinger, der knytter sig til et Lovforslag, der tager Sigte paa Nedlæggelse af visse af de Institutioner, der kan undværes, for derigennem at komme til en Besparelse.

Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen var stærkt inde paa, at han troede dit, og han troede dat. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at her drejer set dig ikke om Præstens Tro, her drejer det sig om de faktisk foreliggende Tal paa de Beløb, som kan spares ved at standse Driften af visse Seminarier, som der ikke er Brug for. Det er virkelig Realiteter, man her bygger paa. Man kan sige sig selv, at de Tilskud, som der er Tale om at give til private Seminarier, saavel som Nedlæggelsen af Statsforskoleseminariet i Vejle er Realiteter, og der er mangfoldige Mennesker ogsaa blandt dem, som Det konservative Folkeparti støtter sig til, der siger: Lad os faa en Forenkling i saa stor Udstrækning som muligt af Statsadministrationen, lad os faa Besparelser, selv om det ikke er de mægtige Millionbeløb, vi kan